

РЕШЕНИЕ

№ 1265

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12718** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Т. и адв. В. С., срещу заповед № СОА19-РД09-1407/10.10.2019г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 99, т. 2 от АПК е възобновено производството по заявление вх. № РОБ19-АП00-203/21.08.2019г. на [фирма] за одобряване на инвестиционни проекти по части „План за безопасност и здраве“ /ПБЗ/ и „План за управление на строителните отпадъци“ /ПУСО/ за обект: „Разрушаване на стара жилищна сграда“, находяща се в УПИ V-15, кв. 518, м. „ГГЦ“, зона „Г-14“, по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], [улица], като административният орган е отменил одобрените инвестиционни проекти по части ПБЗ и ПУСО.

В жалбата са изложени съображения за нищожност, алтернативно - незаконосъобразност на заповедта, като се твърди, че същата е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство. По същество се сочи, че административният орган има правомощие по собствена инициатива да възобнови производството по издаване на административния акт единствено в хипотезата на чл. 99, т. 1 от АПК, каквито условия в случая не са били налице. Не са били налице и условията за възобновяване по чл. 99, т. 2 от АПК на каквото правно основание е издадена оспорената заповед. Твърди се, че процесната сграда още през 2005г. е отписана от списъка на сградите, представляващи „единични културни ценности“ на НИНКН, за което са представени доказателства по основното

административно производство. В този смисъл се твърди, че е налице нововъзникнало обстоятелство, предвид образуваната пред директора на НИНКН преписка за предоставяне на защитен статут на сградата, респ. не е налице новооткрито обстоятелство, каквото е изискването на чл. 99, ал. 2 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото, за които представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуален представител юрк. Л., ангажира становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Пред главния архитект на р-н О., СО е депозирано Заявление с вх. № САГ18-АП00-533/11/02.10.2019г. от [фирма], съставляващо уведомление по см. на чл. 197, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, за премахване на заварена сграда с кад. ид. 68134.403.236.1, находяща се в УПИ V-15, кв. 518, м. „ГГЦ – Зона Г-14“, по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], [улица]. Представени са проекти по части „План за безопасност и здраве“ /ПБЗ/ и „План за управление на строителните отпадъци“ /ПУСО/ за обект: „Разрушаване на стара жилищна сграда“, одобрени на 03.09.2019г. и 13.09.2019г.

С писмо изх. № СОА19-ВК66-5480/09.07.2019г. от зам.-кмета на СО е поискано от министъра на културата да проведе процедура за определяне на статут на „културна ценност“ на сграда, находяща се в [населено място], [улица], в имот с кад. ид. 68134.403.236, УПИ V-15, кв. 518, м. „ГГЦ“ – Зона Г-14“, по плана на [населено място]. В писмото е посочено, че сградата притежава особености, които позволяват да се допусне нейното категоризиране по реда на ЗКН и попада в обхвата на групова недвижима културна ценност и в охранителната зона на единична културна ценност – „Първа мъжка гимназия“.

С писмо изх. № САГ18-АП00-533/7/11.07.2019г. от гл. архитект на СО е поискано от министъра на културата да предостави информация относно искането, направено с писмо изх. № СОА19-ВК66-5480/09.07.2019г., и доказателства за наличие на образувано административно производство.

С писмо изх. № 0401-5260/09.08.2019г. директорът на Национален институт за недвижимо културно наследство /НИНКН/ е информирал гл. архитект на СО и зам.-кмета на СО в смисъл, че сграда, находяща се в [населено място], [улица], в имот с кад. ид. 68134.403.236, УПИ V-15, кв. 518, м. „Зона „Г-14“, по плана на [населено място] е отписана от регистрите на декларираните недвижими паметници на културата, съгласно писмо № 7308/18.08.2005г. на НИПК, като не са представени нови доказателства за научната и културна стойност и обществената значимост на същата сграда, поради което НИНКН не намира основание за започване на процедура по предоставяне на статут.

С писмо изх. 0401-5260/07.10.2019г. от директора на НИНКН е изпратено уведомление по чл. 26, ал. 1 от АПК до [фирма], гл. архитект на СО и зам.-кмета на СО, че е образувано производство по чл. 57, ал. 1 от Закона за културното наследство за обект: жилищна сграда на [улица]/ул. П., кв. 518, УПИ-V, ПИ с ид. 68134.403.236, м. „Зона Г-14“, р-н „О.“, СО. В писмото е указано до приключване на производството да не бъдат предприемани действия по промяна на обемно-пространствените

характеристики на обекта. Указано е още, че производството ще приключи в срок от 6 месеца от получаване на настоящото уведомление.

Предвид последното писмо изх. 0401-5260/07.10.2019г. от директора на НИНКН, посочено като такова с вх. № РОБ19-ДИ05-245/07.10.2019г., е издадена процесната заповед, с която са отменени одобрени проекти по части ПБЗ и ПУСО за обект: „Разрушаване на стара жилищна сграда“ в УПИ V-15, кв. 518, м. „ГГЦ“, зона „Г-14“, по плана на [населено място].

При горните фактически установявания, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения срок, предвид датата на получаване на заповедта - 10.10.2019г., съгласно положен подпис с дата, и датата 17.10.2019г. на депозиране на жалбата.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на разглеждане в настоящото производство е акт по чл. 99 от АПК, съгласно който влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, при изчерпателно изброени хипотези /т. 1-11/.

Отменени са одобрени инвестиционни проекти по части „План за безопасност и здраве“ /ПБЗ/ и „План за управление на строителните отпадъци“ /ПУСО/ за обект: „Разрушаване на стара жилищна сграда“, находяща се в УПИ V-15, кв. 518, м. „ГГЦ“, зона „Г-14“, по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], [улица].

По делото са представени процесните планове, одобрени на основание чл. 197 във вр. с чл. 156б, ал. 1 от ЗУТ. По аргумент от чл. 156б, ал. 2 и ал. 3 във вр. с чл. 11 от Закона за управление на отпадъците, компетентен да одобри ПБЗ и ПУСО е кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложените на л. 54-82 по делото ПБЗ и ПУСО, същите са одобрени от главен инженер на р-н „О.“, СО. Съгласно т. 7 от Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. кметът на СО е делегирал правомощия на главните инженери на райони да одобряват плановете по чл. 156б, ал. 2 и 3 от ЗУТ във вр. с чл. 11 от ЗУО. Предвид изложеното съдът счита, че компетентен да издаде процесната Заповед № СОА19-РД09-1407/10.10.2019г. е именно кметът на СО, доколкото одобрените ПБЗ и ПУСО са влезли в сила като позитивни и неоспорени административни актове, налице е материална компетентност съобразно чл. 156б, ал. 2 и 3 от ЗУТ, както и приложената по делото Заповед № СОА19-РД15-10796/18.09.2019г. за заместване, съгласно чиято т. 2 А. Х. А., заместник-кмет на СО, замества титуляря - кмет на СО, на 10.10.2019г., поради ползване на отпуск за участие в местните избори.

Следователно не е налице основание по см. на чл. 146, т. 1 от АПК за обявяване на оспорената заповед за нищожна.

Възобновяване на производството по издаване на административни актове, уредено в Глава седма от АПК, е инструмент за преразглеждане на въпрос, разрешен с издаден индивидуален или общ административен акт, придобил стабилитет, който не е бил оспорен пред съда, и то само при наличието на изчерпателно изброени предпоставки (чл. 99, т. 1 - 7 АПК). Производството е строго формално, тъй като чрез него се постига преразглеждане на влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, преодолява се формалната му законна сила и на разглеждане отново се поставя

разрешеният вече материалноправен въпрос. Фактическият състав на възобновяването включва влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил обжалван по съдебен ред, и наличие на някоя от предвидените в чл. 99, т. 1-11 АПК предпоставки.

Процесната Заповед № СОА19-РД09-1407/10.10.2019г. е правно обоснована с хипотезата на чл. 99, т. 2 от АПК. Основанието по чл. 99, т. 2 от АПК предвижда откриването на нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство.

Текстът предвижда няколко кумулативно дадени предпоставки, за да бъде възобновено производството по вече издаден индивидуален/общ административен акт, а именно: новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства, които са съществували, но не са могли да бъдат приобщени по обективни причини към доказателствения материал по административната преписка преди издаване на административния акт; новите доказателства следва да установяват съществуването на нови обстоятелства, които са възникнали преди издаването на акта, но не са могли да бъдат представени по административната преписка, независимо от положената дължима грижа от страната, която е имала задължението за доказването им; те да са от съществено значение за издаването на акта. В случая административният орган е приел, че са налице условията за възобновяване на административното производство по посочената разпоредба и е издал нов акт, подлежащ на оспорване по реда, установен в АПК, съгласно чл. 104 от АПК.

Съдът, в настоящия състав намира, че в случая не са били налице условията за възобновяване на производството по одобряване на ПБЗ и ПУСО. Административният орган се е позовал на писмо от директора на НИНКН, с което по същество се указва, че за обект: жилищна сграда на [улица]/ [улица], кв. 518, УПИ-V, ПИ с ид. 68134.403.236, м. „Зона Г-14“, р-н „О.“, СО е образувано производство по чл. 57, ал. 1 от Закона за културното наследство. Писмото представлява уведомление по см. на чл. 26, ал. 1 от АПК за административно производство, което обаче е започнало на 07.10.2019г., т.е. след одобряване на коментираните ПБЗ на 03.09.2019г. и ПУСО на 13.09.2019г. В случая е налице нововъзникнало, а не новооткрито обстоятелство, каквато хипотеза не се съдържа в чл. 99, т. 2 от АПК.

От друга страна започналото производство по ЗКН за издирване и изучаване на обекти, които могат да бъдат определени като недвижими културни ценности, не означава, че същите ще получат такъв статут и ще бъдат вписани в съответните регистри, предвид приложените на л. 16 и сл. по делото Удостоверение изх. № 7000-1704/19.06.2019г. и становище изх. № 7000-993/3/26.06.2019г., издадени от директора на НИНКН, съгласно които сграда на [улица]/ [улица], кв. 518, УПИ-V, ПИ с ид. 68134.403.236, м. „Зона Г-14“, р-н „О.“, СО не притежава статут на единична недвижима културна ценност. Все така липсва и пряка и непосредствена връзка между одобрените проекти ПБЗ и ПУСО и процедурата по Глава V, Раздел I от ЗКН. Проектите сами по себе си дават възможност за премахване на обекта, за който се отнасят, но непосредственото му засягане става при фактическото им изпълнение. Последното пък от своя страна може и следва да бъде ограничено по реда на Глава 11 от ЗКН, още повече при наличието на започнало производство по идентифициране, издирване и деклариране на обекти, представляващи недвижими културни ценности.

В този смисъл са и мотивите към Заповед № СОА19-РД09-1407/10.10.2019г. на кмета на СО, които обаче са релевантни по отношение на забрана, която следва да бъде наложена от органите по ЗКН.

Ето защо съдът счита, че не са били налице условията за възобновяване на производството по одобряване на ПБЗ и ПУСО за сграда в имот с кад. ид. 68134.403.236. Като е приел противното, административният орган е нарушил материалноправните норми, извършил е неправилна и незаконосъобразна преценка на документите по административната преписка, поради което и издадената на основание чл. 99, т. 2 от АПК заповед следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 2500 лева. Предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност при сравнение с други дела от този вид, съдът намира възражението за прекомерност за основателно. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за административни дела без определен материален интерес възнаграждението е 500 лв. Ето защо следва да се присъди по-нисък размер на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, а именно 500 лв. На жалбоподателя следва да бъдат присъдени и разноски в размер на 50 лв. д.т. или общо в размер на 550 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], заповед № СОА19-РД09-1407/10.10.2019г. на кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: